

Prædiken til Fastelavn

Matt. 3, 13-17

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Matthæus: Da kommer Jesus fra Galilæa til Johannes ved Jordan for at blive døbt af ham. Men Johannes ville hindre ham i det og sagde: »Jeg trænger til at blive døbt af dig, og du kommer til mig?« Men Jesus svarede ham: »Lad det nu ske! For således bør vi opfylde al retfærdighed.« Så føjede han ham. Men da Jesus var døbt, steg han straks op fra vandet, og se, himlene åbnede sig over ham, og han så Guds ånd dale ned ligesom en due og komme over sig; og der lød en røst fra himlene: »Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag!« Matthæusevangeliet 3,13-17

Prædikenlængde og salmevalg til forkortet liturgi (30 min.)

”Fastelavns søndag!”

Sådan benævnes denne søndag i kirkeåret, og mon ikke mange af os ved ordet ”fastelavn” straks ser en masse glade børn for os i farverige udklædninger, i færd med en rask gang tøndeslagning, udnævnelse af kattedronninger og kattedkonger – for så til sidst at lade det hele lande igen med en god fastelavnsbolle og en varm kop kakao.

”Fastelavn” – en gammel tradition, der imidlertid står på skuldrene af en endnu ældre tradition, der har skullet symbolisere Faste-tidens komme. Således var det oprindeligt en voksefest, hvor ikke børnene, men de voksne klædte sig ud – med det bestemte formål at jage Den Onde, eller det onde væk. Ved samme lejlighed spiste, festede og drak man så for en sikkerheds skyld godt og grundigt igennem en sidste gang inden fasten – i bevidstheden om, at askesen nu for en stund vinkede forude.

Sådan kan traditioner gradvist omforme sig som tiden går, men hvad fortælles vi så i

dagens tekststykke fra Matthæusevangeliet denne Fastelavns søndag? Handler det så også om udklædning og om at jage det onde væk fra vore sjæle og vore hjerter?

Både ja og nej.

Nej – til det med udklædningen. I dagens tekststykke er der ingen forstillelse eller maskering at spore, snarere tværtimod! Her er der nærmest tale om en slags *demaskering*. Til gengæld kan der være noget om det med at jage det onde væk.

I dagens tekst hører vi om Jesu dåb i Jordanfloden. Det er Johannes Døbereren, der forestår dåben, til trods for at det i Johannes' øjne burde være Jesus, der døbte ham. Dernæst hører vi om Guds udpegning af Jesus som sin elskede søn. Da dåben er overstået, og Jesus har fået hovedet oven vande igen, åbnes himlen, og i samme nu ser Jesus Guds Ånd dale ned over sig som en due.

Et stærkt og et meget poetisk billede. Dagens tekst står i dåbens tegn. Først den fysiske neddykning i Jordanflodens vand i hænderne på Johannes – dernæst den åndelige dåb, der iklæder Jesus Guds kraft i Ånden. Det, vi her er vidne til, er intet mindre end det teologiske fundament, som den kristne dåb, vi kender i dag så mange år efter, hviler på.

Ånden – Helligånden – Guds Ånd – Guds almægtige, alkærlige kraft og styrke rettet ét eneste sted hen: Mod os mennesker. Jesus modtager dåben fra Johannes på lige

fod med de mennesker, han vandrede iblandt. Han stillede sig side om side med de andre den dag ved Jordanfloden, da Guds røst pludselig lød fra oven. ”Det er min elskede søn, i ham har jeg fundet velbehag!”

Stemmen fra det høje – Guds røst – ikke blot indgyder Jesus sin Ånd, men udpeger ham samtidig som sin elskede søn. Det er et billede og tanke, der er værd at dvæle ved. Guds Ånd er kærlighed. Kærligheden i sin grundessens. Guds kærlighed er kraften, magten og evnen til at stille sig op imod det mørke, døden og det onde. Guds Ånd er livets og nådens kilde. Den tilgivelsens og kærlighedens kilde, der aldrig tørrer ud – og som skænkes os mennesker i dåben. Gud siger *højt*, at Jesus er hans elskede søn. Gud kunne vel i princippet have ladet det blive ved Åndens indgydelse, men det gør han ikke. Han sætter også ord på. Der ligger en vigtig nøgle gemt til os i dette billede, som ikke blot viser relationen mellem Gud og hans søn.

En nøgle, vi mennesker med stor fordel kan tage til os og lade os inspirere af i vor egen hverdag, i vore egne liv.

Her er vi tilbage ved udgangspunktet for fastelavns-traditionens oprindelige sigte med at jage det onde væk fra sjæl og hjerte. I den kristne dåb skænkes Guds kraft og kærlighed til mennesket. I dåben indgydes vi Helligåndens kraft.

Vi står selv i kampen hver eneste dag. Kampen mod det onde. Den kamp slipper vi ikke

for i livet. Jesus tog ganske vist vores skyld på sig og gav os med sit liv det evige liv tilbage. Det er sandt nok, det står til troende, men det giver os ikke helle i livet på jord. Vi skal selv være med til at holde det onde stangen. Når vi møder det i andre, men ikke mindst i os selv – og her er det et formidabelt billede, vi skænkes i dagens tekst. Vi skal ikke forklæde os for at kæmpe denne kamp, nej, vi skal tværtimod turde stå helt åbne med oprejst pande – og så sætte ord på. Sige det højt.

Alt, hvad godt og kærligt er, skal siges højt og sendes det rette sted hen: ”Du er min elskede kone!”, ”Du er min elskede datter!”, ”Du er min kære ven!” eller ”Du er min gode kollega!”

Den indre kraft er én ting – at sige tingene højt, noget andet. Adskilt har det sin egen styrke – men sammen gør det dobbelt stærk! På samme måde over for det onde og det uretfærdige. K. E. Løgstrup siger det så let forståeligt og lige til: Hvor mennesker har med hinanden at gøre, holder vi hinandens livstråde i vore hænder. Du holder mine, og jeg holder dine. Det giver os magt over hinanden – en magt, der kalder på al verdens stærkeste opbud af kærlig handling, så det onde ikke får magten.

I dåben skænkes vi Guds kærlige Ånd – den Ånd, der skal give os kraft og styrke til netop at stå op imod det onde og kæmpe for det gode. En kamp, der kun bliver styrket af at sige det kærlige højt – og sige det ekstra højt, når vi står over for det onde. Amen!

Lov og tak og evig ære være dig,
vor Gud, Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver – én sand, treenig
Gud, højlovet fra første begyndelse,
nu og i al evighed.
Amen!

Jesper Vigant

Skt. Nikolai Kirke, Nakskov

Salmer (Den Danske Salmebog):

192: Hil dig, Frelser og Forsoner

292: Kærligheds og Sandheds ånd

**844: Med favnen fuld af kærlighed (i ”100
Salmer”)**

Redaktion

Sognepræst
Adam Garff
Gentofte Kirke
adg@km.dk

Sognepræst
Andreas Riis Damgaard
Præstevang Kirke
Hillerød
ard@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 4193 9000
vartov@vartov.dk